

valget har derfor forudsat, at provstiuvalget kan have behov for juridisk rådgivning, og at denne rådgivning i givet fald vil kunne fås ved henvendelse til stiftsøvrigheden.

I forlængelse heraf opstår spørgsmålet, i hvilket omfang stiftsøvrigheden kan behandle klager over menighedsrådets og provstiuvalgets afgørelse, hvis stiftsøvrigheden har ydet menighedsråd og provstiuvalg vejledning under sagens afgørelse i 1. instans.

Det antages i den forvaltningsretlige teori, at en myndighed ikke bliver ramt af inhabilitet som rekursmyndighed, fordi myndigheden – på baggrund af henvendelse fra en myndighed - har ydet vejledning om generelle lovfortolknings spørgsmål e.l. Indskrænker rekursmyndigheden sig til at yde generel vejledning om lovfortolkningen og praksis o.s.v., vil der således typisk ikke indtræde inhabilitet i tilfælde af en senere klagesag.

Tilkendegiver rekursmyndigheden derimod – eventuelt på baggrund af en gennemgang af sagens akter - en forholdsvis præcis og endelig opfattelse vedrørende den konkrete sags udfald, vil der efter omstændighederne kunne foreligge to instans-inhabilitet, jf. forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 4, i forhold til en senere klagesag.

Det bemærkes, at afgørelsen af, om stiftsøvrigheden som rekursmyndighed bliver ramt af inhabilitet som følge af vejledning af menighedsrådet eller provstiuvalget, beror på en konkret vurdering af det enkelte tilfælde.

1.3.2.2. Klageadgang

Provstiuvalgets afgørelse om størrelsen af hver enkelt kirke- og præstegårdskasses ligningsbeløb er efter de nugældende regler endelig, mens provstiuvalgets afgørelser i øvrigt kan indbringes for stiftsøvrigheden.

Afgørelser, som stiftsøvrigheden træffer i medfør af lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde og den tilhørende bekendtgørelse og i medfør af bekendtgørelse om provstiuvalgenes virksomhed, er endelige. Det forudsættes, at dette klagesystem videreføres i uændret form. Klagebestemmelserne vil i lighed med i dag være indeholdt i de administrative forskrifter, der fastsættes med hjemmel i lov om folkekirkens økonomi § 21, stk. 3, jf. lovforslaget § 1, nr. 13.

For så vidt angår tjenesteboligområdet, er klagebestemmelsen i dag således, at klager skal indbringes for Kirkeministeriet. Kirkeministeren vil være indstillet på at ændre bestemmelsen sådan, at klager i medfør af tjenesteboligcirkulæret indbringes for stiftsøvrigheden. Det bemærkes, at Den danske Præsteforening fortsat har forhandlingsretten overfor alle vedkom-

mende kirkelige myndigheder i relation til tjenesteboligområdet. Forhandlingsretten må i givet fald først udøves overfor stiftsøvrigheden og vil efterfølgende kunne gøres gældende i forhold til Kirkeministeriet, jf. Hovedaftalens § 6, stk. 2.

1.3.2.3. Inhabilitet hos provstiuvalgene

Det fremgår af § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 838 af 20. oktober 1993, som ændret ved bekendtgørelse nr. 232 af 22. marts 1996, om provstiuvalgenes virksomhed, at et provstiuvalgsmedlem er udelukket fra at deltage i udvalgets forhandling og afstemning i konkrete enkeltsager, der vedrører et sogn, i hvilket den pågældende er medlem af menighedsrådet. Medlemmet har dog ret til at udtale sig i sådanne sager.

Denne bestemmelse er udtryk for det almindelige princip om to instans-inhabilitet, jf. forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 4.

Herudover vil et provstiuvalgsmedlem efter en konkret vurdering kunne blive erklæret for inhabil ud fra de almindelige inhabilitetsbetragtninger, jf. forvaltningslovens § 3, og den nævnte bekendtgørelses § 2, stk. 2.

Der er således allerede i de gældende regler taget stilling til spørgsmålet om inhabilitet hos provstiuvalgets medlemmer, og den øgede kompetence for provstiuvalget ændrer ikke på dette.

1.3.2.4. Faglig bistand fra konsulenter

I forbindelse med forberedelsen af sager vedrørende præstegårdsbrug indhentes der i dag erklæring fra præstegårdskonsulenten, mens der i sager om tjenesteboliger indhentes erklæring fra bygningskonsulenten. I de ganske få sager om bygninger/arealer uden for kirkegårdsdiget til brug for kirken eller kirkegården indhentes i dag erklæringer fra kirkegårdskonsulenten og eventuelt fra de kgl. bygningsinspektører og Nationalmuseet.

Det er væsentligt at understrege, at muligheden for den faglige rådgivning fra konsulenterne ikke tænkes afskaffet. Det forventes således, at menighedsrådet som led i forberedelsen af en sag – hvis menighedsrådet finder det nødvendigt – fortsat vil have mulighed for at indhente konsulentens faglige rådgivning. Tilsvarende vil provstiuvalget som led i sagens oplysning kunne bede menighedsrådet fremskaffe en faglig vurdering af et konkret projekt.

Udgiften til rådgivning fra præstegårds- og bygningskonsulenten forventes i fremtiden finansieret af kirkekasserne som en del af de almindelige udgifter, der er knyttet til et konkret projekt.